

تبیین نقش طراحی مجموعه ی یادمانی در ارتقاء حس مکان: مقبره الشعراى تبریز

نرگس رجائی پور^{1*}، سیده ندا صادقی²

1-دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه هنر اسلامی تبریز.

Narges.rj88@gmail.com

2-دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی تهران واحد علوم و تحقیقات. Neda.7742@yahoo.com

چکیده

یکی از بحران های معماری و شهرسازی معاصر، بحران بی هویتی و بی مکانی فضاهاى شهری است. معنامند کردن فضاهاى شهری از مهم ترین راهکارهاى ارتقای کیفیت شهری و ایجاد دل بستگی در شهروندان می باشد. لذا توجه به مفهوم حس مکان و مولفه های تأثیرگذار بر آن از اهمیت ویژه ای برخوردار می باشد. طراحی مجموعه های یادمانی به عنوان زیر مجموعه ای از المان های شهری می توانند گامی در جهت معنا بخشیدن به فضا و ایجاد حس مکان باشند. هدف از این مقاله بررسی نقش مجموعه های یادمانی در ایجاد حس مکان با روش توصیفی و تحلیلی است و در آخر مقبره الشعراى تبریز به عنوان نمونه موردی برای تحلیل های مورد نظر انتخاب شده است. نتایج حاصل از این تحقیق مبین وجود روابط درونی میان معانی و عملکرد مجموعه های یادمانی و ارتقای حس مکان می باشد. به عبارتی با شناخت کیفیات محیطی و طراحی صحیح مجموعه های یادمانی می توان در راستای ارتقای هویت محیط و افزایش حس مکان قدم برداشت.

واژه های کلیدی: مجموعه یادمانی، المان، حس مکان، مقبره الشعرا، تبریز.

1-مقدمه

مکان وجهی از فضا است که بوسیله ی شخص یا چیزی اشغال شده است و دارای بار معنایی و ارزشی است (مدنی پور، 32، 1379). رابطه ی انسان و مکان یک ارتباط دوسویه می باشد. انسان با سکنی گزیدن